

ΗΜΑΘΙΩΝ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΒΕΡΟΙΕΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

ΕΤΟΣ : - ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 8

Θησέως 13, Αθήνα, Τ.Κ. 105 62, Τηλ. Fax: 210 32 24 169, Κιν: 694 400 94 79, E-mail: syllogosveroiwn@yahoo.gr

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ - ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2011

Φοβού τους Νεοέλληνες των Αθηνών και υποσχέσεις φέροντας

Γράφει ο Πρόεδρος Δρ. Βάτσος Ευάγγελος

Θεέ μου τι κρίμα! Τι παρακμή! Τι ντροπή για την κατάντια των Νεοελλήνων!

Κάποτε, η διανόηση όλου του κόσμου υμνούσε την αρχαία Ελλάδα και τους αρχαίους Έλληνες για τα υψηλά ιδανικά, τη φιλοσοφία, τις επιστήμες, τα γράμματα, τις τέχνες, την ισονομία, την ισοπολιτεία, κ.ά. Χαρακτηριζαν την Αθήνα κόσμημα της Ελλάδος και την Ελλάδα κόσμημα όλου του κόσμου. Υμνούσαν τους αρχαίους Έλληνες ως τους μόνους, από όλους τους ανθρώπους, που ονειρεύτηκαν, με τον καλύτερο τρόπο, το όνειρο της ζωής. Και τούτο διότι, υπήρξαν υπέροχοι άνθρωποι, με δεξιότητες, πνευματικής ποιότητας, μοναδικές. Μετουσίωσαν την ελληνική ποίηση, τη φιλοσοφία, το όραμα και το όνειρο σε έμπρακτο βίο.

Οι αρχαίοι Έλληνες κρατούσαν τα σκήπτρα σε όλους τους τομείς. Σήμερα, κρατάμε το κεφάλι μας σκυφτό, διότι βάλαμε τα ιδανικά των αρχαίων προγόνων μας στην άκρη. Εκθρονίσαμε όλες τις αξίες και τις αρχές τους και μεταδίδουμε τον τρόπο σήψης των αξιών στη νεολαία μας. Τι κρίμα!

Δε μπορώ να ξεχάσω το ισχυρό, αλλά πολύ δίκαιο «χαπούζι» που δέχτηκα από ένα Γερμανό συμφοιτητή μου στο Μόναχο της τότε Δ. Γερμανίας, όταν του είπα, επηρεασμένος και υπερήφανος για την αρχαία Ελλάδα που έβλεπα εκεί σε κάθε βήμα μου, ότι εμείς οι Έλληνες δώσαμε τα φώτα σε όλο τον κόσμο. Η ψυχρή και κοφτή απάντησή του με σπντάραξε. « *Ναι, αλλά ξιχάσατε να τα πάρετε πίσω* ». Η απάντησή του όσο πολύ με πόνεσε, άλλο τόσο με προσγείωσε στην αληθινή πραγματικότητα. Είδα, ένοιωσα και έμαθα να βλέπω την πραγματικότητα με το φακό που δεν αλλοιώνει την αληθινή εικόνα των πραγμάτων. Βλέπω και διαβάζω καθαρά τη συνεχή κατρακύλα.

Η κρίση που βιώνουμε όλοι μας σήμερα, δεν είναι τυχαία. Δεν εμφανίστηκε ξαφνικά από το πουθενά. Είναι πρωτίστως ηθική και εθνική, απότοκος της εκθρονίσεως των αξιών, αρχών και ιδεών των αρχαίων προγόνων μας. Αν δε θελήσουμε να βρούμε τον τρόπο να αντιμετωπίσουμε τη σήψη των αξιών, η σύγχρονη Ελλάδα θα συνεχίσει να γεννάει Νεοέλληνες, αρχαιολόγους, ιστορικούς, πολιτικούς και όχι μόνο, του τύπου «Ρεπούση», «Δραγώνα» και άλλων, έργα των οποίων θα είναι ο συνιχός (μεχρι ποτε!), παραμυθισμός των ιδανικών μας και η παλαγγαζή της ιστορίας μας.

Μια έκφραση αυτής της προχωρημένης παρακμής που βιώνουμε σήμερα, αποτελεί η «Οδύσσεια» της τοποθέτησής του ανδριάντα του Μεγάλου Αλεξάνδρου στο Λήμο

Αθηναίων.

Ο ανδριάντας του Μ. Αλεξάνδρου φιλοτεχνήθηκε από τον αείμνηστο γλύπτη και ακαδημαϊκό Γιάννη Παπά, που τον ολοκλήρωσε το 1972. Το γλυπτό παριστάνει τον Αλέξανδρο έφηβο και έφιππο. Είναι ένα πανέμορφο μπρούντινο άγαλμα ύψους 3.40 μ., με άριστη σχέση όγκων και αναλογία αλόγου - ιππεία, δεδομένου ότι ο δημιουργός του ήταν εξοικειωμένος με τη μορφολογία του αλόγου.

Επιθυμία του Γιάννη Παπά ήταν, το έργο του, ο ανδριάντας του Μ. Αλεξάνδρου, να στηθεί στην πλατεία Αριστοτέλους της Θεσσαλονίκης, κάτι που δεν ευοδώθηκε τελικώς, πιζραίνοντας το δημιουργό του.

Το 1993, στην εποχή των σπλλαλητηρίων για τη Μακεδονία μας, το Υπουργείο Πολιτισμού, επί κ. Ντόρας Μπακογιάννη, αγόρασε τον ανδριάντα και το δώρισε στη συνέχεια στο Δήμο Αθηναίων, για να «φιλοξενηθεί», δυστυχώς μέχρι σήμερα, στην αυλή του εργαστηρίου του γλύπτη, που, μετά το 2005 και το θάνατό του, λειτουργεί ως εκθεσιακός χώρος του Μουσείου Μπενάκη.

Το 2002, επί Δημαρχίας του κ. Δ. Αβραμόπουλου, παίχθηκε το έργο μιας αλγεινής «Νεοελληνικής κωμωδίας» εις βάρος του ανδριάντα του Μ. Αλεξάνδρου. Στους σπύλους του Ολυμπίου Διός, στη νησίδα, στη συμβολή της Αθ. Διάκου με τη λεωφόρο Αμαλίας, στήθηκε μια βάση χωρίς να υπάρξει σοβαρή μελέτη! Το παράδοξο, στην προκειμένη περίπτωση, θα ήταν αν γινόταν σοβαρή μελέτη! Όταν ήρθε η μεγάλη ώρα να στηθούν τον ανδριάντα, διαπίστωσαν ότι η βάση που είχαν στήσει δεν επαρκούσε (! ! !) για τις διαστάσεις του πανύψηλου ανδριάντα. Τελικά, έμεινε η βάση με δύο πινακίδες. Μια που έγραφε Μ. Αλεξάνδρος και άλλη μια από κάτω, που ανέφερε ότι το (αόρατο) έργο στήθηκε «επί Δημαρχίας Δ. Αβραμόπουλου»!

Χρειάστηκε μια τηλεοπτική εκπομπή, το 2005, να αναδείξει το παράδοξο της κενής βάσης στο κέντρο της Αθήνας, για να κινητοποιηθεί η κ. Ντόρα Μπακογιάννη (ως Δήμαρχος πλέον), να δώσει εντολή σε συνεργείο του Δήμου, να ξηλώσει τις πινακίδες μόνο! Η βάση έμεινε και παραμένει μέχρι σήμερα «αμετακίνητη»! Τι να πρωτοθαυμάσει κανείς σε αυτούς τους ανθρώπους! Η φερεοικος της πολιτικής κ. Ντόρα Μπακογιάννη, αγνοησε, ως Δημαρχος Αθηναίων, το «Ντωρο» της προς το Λήμο, και έκρινε πιο σχολιμο να το

Συνεχία στη 2η σελίδα

Φοβού τους Νεοέλληνες των Αθηνών και υποσχέσεις φέροντας

Γράφει ο Πρόεδρος Δρ. Βάτσος Ευάγγελος

Συντομία από την 1η σελίδα

αφήσει, να «αναπαύεται» στην αυλή του δημιουργού του, στον Ζωγράφο.

Το 2007, ο κ. Νικήτας Κακλαμάνης, με την ανάληψη των καθηκόντων του ως Δημάρχου στο Δήμο Αθηναίων, και αφού πληροφορήθηκε για την τύχη του μπρούντζινου ανδριάντα, «έβαλε προσωπικό στοίχημα με το χρόνο, για την τοποθέτηση του ανδριάντα του Μ. Αλεξάνδρου»!

Έτσι, έδωσε εντολή να ξεκινήσουν οι ενέργειες για την επιλογή του καταλληλότερου χώρου τοποθέτησής του ανδριάντα. Αρχική σκέψη ήταν το πάρκο της Ριζαρείου, δίπλα στο Πολεμικό Μουσείο, αλλά τελικά επελέγη, για σημειολογικούς περισσότερο λόγους, η πλατεία Κοτζιά, απέναντι από το Δημαρχείο της Ελληνικής Πρωτεύουσας.

Οι εργασίες προχώρησαν γρήγορα και σύμφωνα με τις πληροφορίες που διέρρεαν από το περιβάλλον των ειδικών, ο ανδριάντας του Μ. Αλεξάνδρου θα ήταν στημένος στην πλατεία Κοτζιά μέχρι τα τέλη Μαρτίου του 2010. Ο μήνας Μάρτιος πέρασε..... και όταν, στις 10 Μαΐου, την ημέρα των αποκαλυπτηρίων του Μνημείου Ολοκαυτώματος των Εβραίων στην Αθήνα, κατορθώσαμε να «ακινητοποιήσουμε» τον κ. Νικ. Κακλαμάνη, μετά την τελετή, ο υποφαινόμενος μαζί με τον πρόεδρο της Παμμακεδονικής Συνομοσπονδίας κ. Γιάννη Αθανασιάδη και το γραμματέα του Συλλόγου μας κ. Όμηρο Κλήμη, στο ερώτημά μας για την τοποθέτηση του ανδριάντα, «κόπιασε» να μας απαντήσει ότι, «αυτό το θέμα έχει δρομολογηθεί», και συνέχισε να τρέχει... μέχρι τις 14 Νοεμβρίου, οπότε, αφού πρόλαβε να γκρεμίσει ένα μέρος της ιστορίας (κτίριο NAT) των Αθηνών, οι ψηφοφόροι του τον

έσπειραν, να «τρέχει», στη λήθη της ιστορίας.

Ο ευκλής κ. Νικήτας Κακλαμάνης, είχε το προνόμιο να προλάβει την ιστορία, να γράψει αυτός ιστορία πριν (απτή) προλάβει να γράψει γι' αυτόν. Τελικά, θα πρέπει να έχει καταλάβει ότι, η αλαζονεία είναι ο σίγουρος δρόμος προς τη γελοιότητα. Δεν υπάρχει δικαιολογία για την αθέτηση της υποσχέσεώς του. Η προσπάθεια εμπλοκής του ανδριάντα του Μ. Αλεξάνδρου στη «λεπτή» φάση του σκοπιανού ππ διανύουμε, ότι, δηλαδή, μπλέξαμε τα «μτούτια» μας με τις «ταχύτητες» του, «αρχαιομακεδονικής εθνογενέσεως» !!! κρατιδίου των Σκοπίων, δε μπορεί να γίνει κατανοητή με την κοινή λογική. Και τούτο διότι, το άγαλμα παρουσιάζει το Μέγα Αλέξανδρο όχι ως στρατηλάτη, αλλά ως Μ. Αλέξανδρο του πολιτισμού. Η λαϊκή ρήση λέει ότι, «όποιος θέλει να τρώει ξύλο, βρίσκει τον τρόπο να το τρώει πάντοτε». Ο μεγάλος Θουκυδίδης εκφράζεται, επ' αυτού, με διαφορετικό τρόπο. «Ο φόβος παραλύει τη μνήμη, γ' αυτό η δεξιότητα χωρίς ανδρεία είναι άχρηστη»

Έτσι, ο έφιππος Μ. Αλέξανδρος του πολιτισμού, εξακολουθεί να «φιλοξενείται», επί 18 ολόκληρα χρόνια, στην αυλή του δημιουργού του κ. Γιάννη Πατά, προς δόξα των τριών προαναφερόμενων Δημάρχων των Αθηνών. Όμως, θα περιμένει τον άνδρα με θέληση, δύναμη, θάρρος, μνήμη και τόλμη, ο οποίος θα τον τοποθετήσει στο βάθρο που του πρέπει, εδώ στο Δήμο Αθηναίων, ως Έλληνα Μακεδόνα ηγεμόνα, εκπολιτιστή των λαών της τότε γνωστής οικουμένης, όπου και σήμερα ακόμη οι πέτρες ομιλούν Ελληνικά. Θα έχει την υπομονή να περιμένει, διότι μέσα στο παρακίμακό «νεφέλωμα» που βιώνουμε σήμερα, πιστεύουμε ότι, υπάρχουν ακόμη υπέροχοι Έλληνες, όπως, ο κ. Ιωάννης Χατζής, στρατηγός τεχνικού ε.α. και Πρόεδρος του Συνδέσμου Μακεδόνων-Θρακών των Δήμων Πατάγου-Χολαργού και ο κ. Μπάμπης Σταΐκος, αρχιτέκτων-μηχανικός, οι οποίοι έστησαν, με δικές τους και του Συνδέσμου Μακεδόνων-Θρακών δαπάνες, τον ανδριάντα του Έλληνα Μακεδόνα ηγεμόνα Φιλίππου Β' στο Δήμο Πατάγου, του γεννήτορα και θεμελιωτή της ιδέας της Ενότητας των Ελλήνων.

Πάντως εμείς, ως Σύλλογος Βεροϊέων Αθηνών, επί Προεδρίας μας στον Ομοσπονδία Συλλόγων Κεντρικής Μακεδονίας (Ο.Σ.Κ.Μ.Α) το 2010, «ριζάμε» την ιδέα - σπόρο να βλαστήσει -, όπως, σε περίπτωση που δεν βρεθεί ο «άριστος δια την αρετήν ανήρ» στο Δήμο Αθηναίων, να παραχωρηθεί ο ανδριάντας του Μ. Αλεξάνδρου στην Ο.Σ.Κ.Μ.Α, προκειμένου να τον στήσουμε στη γή των Θρακομακεδόνων, στο λεκανοπέδιο της Αττικής.

Ως επίλογο, παραθέτω στους ελάχιστους «φίλους» μου, τους φανταγμένους Νεοέλληνες Μακεδόνες και καλαμοκαβαλάρηδες των Αθηνών, οι οποίοι θα θελήσουν να με κατακρίνουν για την έκφραση του λόγου μου, τον παρακάτω στίχο από τον «Τελευταίο Σταθμό» του Γιώργου Σεφέρη:

«Κι α σου μιλώ με παρμιύθια και παραβολές
είναι γιατί τ ακούς γλυκότερα, κι η φρίκη
δεν κουβεντιάζεται γιατί είναι ζωντανή
γιατί είναι αμύλητη και προχωράει».

ΗΜΑΘΙΩΝ

Τριμηνιαία έκδοση του Συλλόγου Βεροϊέων Αθηνών

Τιμή Φυλλου 0,01 Ευρώ

Έτος 3^ο, φύλλον 8^ο

Ιανουαριος - Φεβρουάριος 2011

Ιδρυτής - Ιδιοκτήτης

Σύλλογος Βεροϊέων Αθηνών

Υπεύθυνος έκδοσης & σύνταξης

Δρ. Βάτσος Ευάγγελος

Τηλεφωνα επικοινωνίας

Τηλ. & fax : 210 32 24 169 Κιν.: 6944 00 94 79

e-mail: syllogosverieion@yahoo.gr

Εκτύπωση

KARAMANLIDHS N. & SIA O.E.

Νέα Νικομηδεια Ημαθίας Τηλ.: 23310 90339, 90234

e-mail: karamanlidis@cyta.gr

ΤΑ ΝΕΑ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Η Έλσα Μανωλοπούλου από την Βέροια μας ενημερώνει.

Την Κυριακή 5 Δεκεμβρίου 2010, στον Χώρο Τεχνών, δόθηκε μία παράσταση διαφορετική από τις συνηθισμένες, με την έννοια της απλόχερης μετάδοσης πλούσιων συναισθημάτων αγάπης, τρυφερότητας, αισιοδοξίας και έντονης συγκίνησης.

Μιλάμε για την μουσική παράσταση, αφιέρωμα στον Μίκη Θεοδωράκη, από τον Φιλανθρωπικό μη κερδοσκοπικό Σύλλογο Φίλων Κέντρου Μέριμνας Ατόμων Εδικών Δεξιοτήτων Βέροιας, που δεν παραλείπει να προσκαλεί τον Σύλλογό μας σε κάθε εκδήλωσή του.

Μια ακούραστη ομάδα ανθρώπων που δούλεψαν σκληρά, για να μπορέσουν να προσφέρουν, στον κατάμεστο από το κοινό Χώρο Τεχνών, δύο ώρες πλούσιες από μουσικά ταξίδια μέσα από την αυτοβιογραφία του Μίκη και με πρωταγωνιστές τα ίδια τα παιδιά, τα οποία, μέσα από την αφήγηση, την απαγγελία και τον χορό, έδωσαν τον καλύτερο εαυτό τους, αποδεικνύοντας ότι μπορούν κι ότι έχουν το δικαίωμα να δημιουργούν, αρκεί να αγκαλιάσουμε με αγάπη κάθε τους προσπάθεια δείχνοντάς τους εμπιστοσύνη.

Η Πρόεδρος και ψυχή του Συλλόγου κα Μελίνα Δαμιανίδου με άξιους συντελεστές, όπως η Ελένη Αναγνώστου, ο Γιώργος Μπελέρης, η Μαρία Κόμη - Παπαγιαννάκη, ο Φώτης Παναγόπουλος, ο Βασίλης Μελικιώτης, ο Γιάννης Γεωργουδάκης και ο αγαπημένος της τηλεοπτικής σειράς "Ονειροπαγίδα" Γιώργος Καραμίχος μαζί με τους συνεργάτες του ΚΕΜΑΕΔ, απέδειξαν ότι το όνειρο μπορεί να γίνει μουσική και να γλυκάνει τις καρδιές μας με λόγια απλά και γλαφυρά, μ' ένα νανούρισμα χορεύοντας με ροζ κορδέλες, ή μενιζόντας τα χελιδόνια. Την εκδήλωση χαιρέτησαν ο Πρόεδρος Πνευματικής & Ολυμπιακής Στέγης Δημητρίου Βικέλα κος Γεώργιος Μιχαηλίδης, ο Νομάρχης Ημαθίας κος Κώστας Καραπαναγιωτίδης και η Δήμαρχος Βέροιας κα Χαρούλα Ουσουλτζόγλου. Την εκδήλωση παρακολούθησε και ο ηθοποιός Δημήτρης Πιατάς.

Ήμασταν εκεί με την εκπρόσωπό μας Έλσα Μανωλοπούλου και θα περιμένουμε και του χρόνου όπως τα παιδιά περιμένουν με λαχτάρα την γιαγιά να τους πει ένα παραμύθι.....

Κατά την περίοδο των Θεοφανείων, ο Γραμματέας μας επισκέφτηκε την Βέροια και φυσικά παρακολούθησε την γραφική τελετή της καταδύσεως του Τιμίου Σταυρού, από όπου και οι φωτογραφίες που ακολουθούν.

Οργασμός εκδηλώσεων κοπής της πρωτοχρονιάτικης πίτας αυτό τον καιρό. Ο Σύλλογος μας παραβρέθηκε και συμμετείχε στην εκδήλωση κοπής της πίτας της Ομοσπονδίας Συλλόγων Κεντρικής Μακεδονίας (Ο.Σ.Κ.Μ.Α) την 19/1/11, καθώς και στην κοπή της πίτας της Μακεδονικής Εστίας Αθηνών.

Την Κυριακή 23/1/11 το μεσημέρι, στα γραφεία του Συλλόγου μας, κόψαμε την πίτα μας.

Η προσέλευση, τόσο των παλαιών, όσο και καινούριων μελών, υπήρξε αθρόα. Κατακλύστηκαν όλοι οι χώροι των γραφείων μας. Έτσι, μέσα σε μια πρωτοφανή και χαρούμενη ατμόσφαιρα κόψαμε τη πίτα μας.

Τυχερή της ημέρας στάθηκε η κ. Κατερίνα Πολυζωίδου, η οποία κέρδισε το φλουρί, που το αντιπροσώπευε ένα χρυσό Κωνσταντινάτο.

Στη συνέχεια ακολουθήσε μικρή δεξίωση και με χαλαρή και ευχάριστη διάθεση ανταλλάξαμε ευχές με ένα ποτήρι κρασί.

ΤΑ ΝΕΑ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Οι φωτογραφίες είναι από την κοπή της πίτας και την παράδοση του φλουριού στην τυχερή της χρονιάς.

ΦΑΣΟΥΛΟΝΤΑΒΑΣ

Όπως είχε προγραμματισθεί, την Κυριακή 20 Φεβρουαρίου στα Γραφεία του Συλλόγου μας, έγινε η καθιερωμένη πλέον ετήσια εκδήλωση του Φασουλονταβά, την οποία περιμένουν όλα τα μέλη μας με αδημονία.

Ανταποκρίθηκαν λοιπόν οι κυρίες, μέλη του Συλλόγου μας, και μαγείρεψαν, με περισσή αγάπη και φροντίδα, τοπικά φαγητά με πρώτο και καλύτερο τον παραδοσιακό Φασουλονταβά, με αποτέλεσμα να ετοιμασθεί ένα καταπληκτικό μενού με πάνω από 18 είδη φαγητά, πίτες και γλυκά.

Όπως πέρυσι, έτσι και φέτος ήταν τόσο αθρόα η προσέλευση των μελών, των φίλων, και των προσκεκλημένων, ώστε στα Γραφεία του Συλλόγου μας επικράτησε το αδιαχώρητο. Το πιο σπουδαίο όμως είναι ότι, παραβρέθηκαν και αρκετά νεοεγγραφέντα, καθώς και ηλικιακά νεαρά μέλη, στο Σύλλογο.

Μετά το γλυκόκρισμα του προέδρου πέρασαν όλοι από τον

μπουφέ, όπου είχαν αναπληρωθεί όλα τα εδέσματα και όλοι τα ετίμησαν μέχρι εξαντλήσεως τους.

Όλα τα μέλη, οι δεδηλωμένοι φίλοι του Συλλόγου, και οι προσκαλεσμένοι των μελών, ενθουσιαστήκαν από το ευχάριστο και χαρούμενο κλίμα που επικρατούσε σε όλη την διάρκεια της εκδήλωσης.

Κοντά μας ήταν και ο Πρόεδρος της Παμμακεδονικής Συνομοσπονδίας, Ιατρός κ. Αθανασιάδης Ιωάννης, καθώς και η φίλη του Συλλόγου μας κ. Άννα Ιντζόγλου, πρώην πρόεδρος του Συλλόγου Γιαννιτσιωπιών Αθήνας.

Γενικό αίτημα των παρισταμένων μελών και φίλων ήταν η επιθυμία τους για περισσότερη και καλύτερη, μεταξύ μας, γνωριμία, επικοινωνία και επαφή, ώστε να πυκνώσουν οι συγκεντρώσεις και οι σχέσεις μέσα στον Σύλλογο και να φθάσουμε σε καλύτερο επιθυμητό επίπεδο γνωριμίας μεταξύ μας.

Το Σημερινό Διοικητικό Συμβούλιο, εν όψει των αρχαιρεσιών, θα μεταφέρει το εν λόγω ζήτημα στο νέο Διοικητικό Συμβούλιο που θα προκύψει, για να προγραμματισθούν τα ανάλογα.

Αρχαιρεσίες του Συλλόγου

Όπως έχετε, ήδη, ενημερωθεί με την αριθ. 712.11/11-2-2011 πρόσκληση, για την διεξαγωγή των αρχαιρεσιών του Συλλόγου μας, την Κυριακή 20 Μαρτίου 2011 και ώρα 11.00 π.μ. και σε περίπτωση μη απαρτίας την επόμενη Κυριακή 27η Μαρτίου 2011 και ώρα 11.00 π.μ. σας υπενθυμίζουμε την υποχρέωση όλων μας να συμμετάσχουμε στα κοινά του Συλλόγου και στην εκλογική διαδικασία.

Μετά λύπης μας, σημειώνουμε την μεγάλη απροθυμία των μελών του Συλλόγου, σε ότι αφορά την κατάρτιση του ψηφοδέλτιου. Απομένουν λίγες ημέρες μέχρι την Γ. Συνέλευση, και δυστυχώς μέχρι σήμερα που εκτυπώνεται ο Ημαθίων, δεν βρέθηκαν τα επτά υποψήφια μέλη, για να διεκδικήσουν μια θέση στο Διοικητικό Συμβούλιο, καθώς και τα τρία μέλη για την Εξελεγκτική Επιτροπή.

Πλέον, από εδώ και στο εξής, για όποια δυσάρεστη εξέλιξη ήθελε συμβεί, σχετικά με την εξέλιξη της πορείας του Συλλόγου, υπεύθυνα θα είναι τα μέλη του Συλλόγου μας, με τον τρόπο που αντιμετωπίζουν το Σύλλογό μας.

Το Διοικητικό Συμβούλιο

ΑΞΙΑ ΤΕΚΝΑ ΤΗΣ ΒΕΡΟΙΑΣ

Από αυτό το τεύχος του Ημαθίωνα, καθιερώνουμε την στήλη που θα ανήκει στους Βεροιώτες που διέπρεψαν σε διάφορους κοινωνικούς τομείς. Πηγή μας το Διαδίκτυο, και η Ελεύθερη Εγκυκλοπαίδεια.

Η νέα στήλη, που επιμελείται και γράφει ο Γραμματέας του Συλλόγου κ. Ομηρος Κλήμης, αρχίζει με το πανάξιο τέκνο της πόλης μας, τον Μητροπολίτη Νικαίας, Γεώργιο

Ο Μητροπολίτης Νικαίας Γεώργιος Παυλίδης 1916-1990 ήταν ο πρώτος Μητροπολίτης της Μητρόπολης Νικαίας (Αττικής)

Η ζωή του

Ο Μητροπολίτης Γεώργιος γεννήθηκε στη Βέροια στις 24 Ιουνίου του 1916 από Μικρασιάτες γονείς. Η μητέρα του ονομαζόταν Χαίδω και καταγόταν από το Πολύδεντρο Ημαθίας. Τα παιδικά του χρόνια τα πέρασε μέσα στη φτώχεια και τις στέρσεις.

Φοίτησε στο Δημοτικό και στο Γυμνάσιο της Βέροιας. Το 1935 εγκατέλειψε τη γενέτειρα του για να σπουδάσει στη Θεολογική Σχολή Αθηνών. Στην Αθήνα έγινε μέλος της Αδελφότητας Θεολόγων η Ζωή. Μόλις ολοκλήρωσε τις σπουδές του το 1939 κατατάχθηκε στο στρατό, όπου υπηρέτησε ως έφεδρος αξιωματικός του πυροβολικού. Έλαβε μέρος στον πόλεμο του 1940.

Το 1946 χειροτονήθηκε διάκονος από το Μητροπολίτη Πατάρων Μελέτιο και δύο χρόνια αργότερα πρεσβύτερος, από το Μητροπολίτη Φθιώτιδος Μελέτιο. Στη Λαμία υπηρέτησε καταρχήν ως στρατιωτικός ιερέας (1948-1950) και στη συνέχεια ως ιεροκήρυκας έως το 1954, οπότε μετατέθηκε στη Δράμα όπου ανέλαβε και πάλι κηρυκτικό έργο, ενώ παράλληλα ασχολήθηκε και με τον τομέα της Νεότητας.

Το 1958 επέστρεψε στην Αθήνα, όπου παράλληλα με την ενεργή δράση του ως ιεροκήρυκας, τοποθετήθηκε στη θέση του διευθυντή Κηρύγματος της Αποστολικής Διακονίας. Στα πλαίσια της δράσης του αυτής ανέλαβε και τη σύνταξη του εβδομαδιαίου φυλλαδίου της Αποστολικής Διακονίας, της **Φωνής του Κυρίου**

Μόλις ένα έτος μετά ο αρχιεπίσκοπος Κύπρου Μακάριος τον προσκάλεσε στην Κύπρο. Ο Μακάριος επιθυμούσε να ασχοληθεί περισσότερο με τα εθνικά θέματα και έτσι παραχώρησε στο Γεώργιο τα εκκλησιαστικά. Το ίδιο έτος ορίστηκε διευθυντής του Γραφείου Θρησκευτικής Διαφώτισης της Αρχιεπισκοπής Κύπρου. Στις 3 Μαΐου η Ιερά Σύνοδος της Εκκλησίας της Κύπρου τον εξέλεξε βοηθό επίσκοπο και στις 21 του ίδιου μήνα χειροτονήθηκε **Χωροεπίσκοπος Τριμυθούντος** από τον Αρχιεπίσκοπο Μακάριο. Ανάμεσα στη δραστηριότητα του την περίοδο αυτή συγκαταλέγεται και η ίδρυση του **Εθνικού Συμβουλίου Νεολαίας Κύπρου**.

Δεν παρέμεινε όμως για πολύ, ούτε στην Κύπρο. Στις 9 Ιουλίου του 1967 ο Αρχιεπίσκοπος Αθηνών Ιερώνυμος, τον ενθρόνισε μητροπολίτη της νεοσύστατης Μητροπόλεως Νικαίας. Εκεί ανέπτυξε πλούσιο ποιμαντορικό έργο, δίνοντας ιδιαίτερη έμφαση στη νεολαία. Ενδεικτική του ενδιαφέροντος του αυτού είναι η κατασκευή παιδικών

κατασκηνώσεων στα Πίσια Κορινθίας, και στη συνέχεια στη **Στεφάνη Βοιωτίας**.

Οι κατασκηνώσεις της Στεφάνης ήταν και ο τόπος όπου άφησε την τελευταία του πνοή το πρωί της ενατης **Αυγούστου 1990**. Κηδεύτηκε στις 11 Αυγούστου στο μητροπολιτικό Ναό Αγίου Νικολάου Νικαίας, όπου μέχρι και σήμερα βρίσκεται ο τάφος του. Τα αμφιά του εκτιθενται στον Ιερό Ναό Εσταυρωμένου Αιγάλεω.

Σημείωση:

Ο Μητροπολίτης Νικαίας Γεώργιος Παυλίδης (1916-1990) ήταν ο πρώτος Μητροπολίτης της Μητρόπολης Νικαίας (Αττικής). Οι κατασκηνώσεις της Στεφάνης ήταν και ο τόπος όπου άφησε την τελευταία του

Το συγγραφικό έργο του Μητροπολίτη Γεωργίου περιλαμβάνει, μεταξύ άλλων, βιβλία, άρθρα, μελέτες ηθικού, θρησκευτικού και εθνικού περιεχομένου καθώς και συλλογές κηρυγμάτων. Ενδεικτικά αναφέρονται:

- ❖ Τροφός και φρουρός, εκδόσεις Αποστολικής Διακονίας, Αθήνα, 1959
- ❖ Σπασμένοι κρίκοι - Το δράμα των διαζυγίων, Αθήνα, 1960, σελίδες 46
- ❖ Τα δύο φτερά, Κύπρος, 1962
- ❖ Πίστις και επιστήμη, Κύπρος, 1963
- ❖ Λύχνους τοις πόσι μου (Κυριακοδρομιο Ευαγγελίων), 1963
- ❖ Φως ταις τρίβοις μου, 1967, σελίδες 323
- ❖ Αίμα και στέμμα, Κύπρος, 1965
- ❖ Προς τις κορυφές, Κύπρος, 1966, σελίδες 126
- ❖ Ενθρονιστήριος λόγος, Νίκαια 1967
- ❖ Τα σύγχρονα προβλήματα της νεότητας και η αντιμετώπισίς των υπό της Εκκλησίας, Αθήνα, 1967
- ❖ Χαμόγελο και δάκρυ- Τεύχος Α, Νίκαια, 1968
- ❖ Χαμόγελο και δάκρυ- Τεύχος Β, Νίκαια, 1968
- ❖ Χτίστε καινούριους Παρθενώνες, Νίκαια 1968

Ομιλίες που τυπώθηκαν :

- ❖ Ενθρονιστήριος Λόγος, Νίκαια, 1967
- ❖ Πρέπει ν' ανοίξουν οι δρόμοι, Νίκαια, 1968
- ❖ Κοινωνικότης όχι και ναι, εκδόσεις Αποστολικής Διακονίας, Αθήνα, 1970
- ❖ Επιμνημόσυνος Λόγος, Αθήνα, 1970
- ❖ Ενόπιον των ευθυνών μας, Νίκαια, 1976
- ❖ Γκρεμίστε και χτίστε, εκδόσεις Βυζάντιον, Νίκαια, 1978
- ❖ Η Ενορία Κέντρο Αγάπης και Αγιασμού, εκδόσεις Βυζάντιον, Νίκαια, 1985, σελίδες 46.

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Κλήμης Όμηρος

Τελευταία, με την προβολή μιας σειράς στον τηλεοπτικό σταθμό ΣΚΑΪ για το 1821, γράφτηκαν του κόσμου οι προσηβητικές ανακρίβειες για τον Θεόδωρο Κολοκοτρώνη από τους Νεοέλληνες, όπως τους χαρακτηρίζει δίκαια ο Πρόεδρος Βάτσος. Έτσι, σαν αντίλογο, δημοσιεύουμε τον λόγο του Θεόδωρου Κολοκοτρώνη προς του νέους. Κάποιος, ίσως αισθανθεί λίγη ντροπή.

Ομιλία του Θεόδωρου Κολοκοτρώνη στην Πνύκα 7 Οκτωβρίου 1838

Ο Θεόδωρος Κολοκοτρώνης απηύθυνε στην Πνύκα, τον πιο κάτω λόγο προς τους νέους του Α' Γυμνασίου της Αθήνας:

Παιδιά μου!

Είς τον τόπο τούτο, όπου εγώ πατώ σήμερα, επατούσαν και εδημηγορούσαν τον παλαιό καιρό άνδρες σοφοί, και άνδρες με τους οποίους δεν είμαι άξιος να συγκριθώ και ούτε να φθάσω τα ίχνη των. Εγώ επιθυμούσα να σας ιδώ, παιδιά μου, εις την μεγάλη δόξα των προπατόρων μας, και έρχομαι να σας ειπώ, όσα εις τον καιρό του αγώνος και προ αυτού και ύστερα απ' αυτόν ο ίδιος επαράτηρησα, και απ' αυτά να κάμωμε συμπερασμούς και δια την μέλλουσαν ευτυχίαν σας, μολονότι ο Θεός μόνος ηξεύρει τα μέλλοντα. Και δια τους παλαιούς Έλληνας, οποίας γνώσεις είχαν και ποία δόξα και τιμήν έχαιραν κοντά εις τα άλλα έθνη του καιρού των, οποίους ήρωας, στρατηγούς, πολιτικούς είχαν, δια ταύτα σας λέγουν καθ' ημέραν οι διδάσκαλοί σας και οι πεπαιδευμένοι μας. Εγώ δεν είμαι αρκετός. Σας λέγω μόνον πως ήταν σοφοί, και από εδώ επήραν και εδανείσθησαν τα άλλα έθνη την σοφίαν των.

Είς τον τόπον, τον οποίον κατοικούμε, εκατοικούσαν οι παλαιοί Έλληνες, απότους οποίους και ημείς καταγόμεθα και ελάβαμε το όνομα τούτο. Αυτοί διέφεραν από ημάς εις την θρησκείαν, διότι επροσκυνούσαν τες πέτρες και τα ξύλα. Αφού ύστερα ήλθε στον κόσμο ο Χριστός, οι λαοί όλοι επίστευσαν εις το Ευαγγέλιό του, και έπαυσαν να λατρεύουν τα ειδώλα. Δεν επήρε μαζί του ούτε σοφούς ούτε προκομμένους, αλλ' απλούς ανθρώπους, χωρικούς και ψαράδες, και με τη βοήθεια του Αγίου Πνεύματος έμαθαν όλες τες γλώσσες του κόσμου, οι οποίοι, μολονότι όπου και αν έβρισκαν εναντιότητες και οι βασιλείς και οι τύραννοι τους κατέτρεχαν, δεν ημόρεσε κανένας να τους κάμη τίποτα. Αυτοί εστερέωσαν την πίστιν.

Οι παλαιοί Έλληνες, οι πρόγονοί μας, έπεσαν εις την διχόνοια και ετριώγονταν μεταξύ τους, και έτσι έλαβαν καιρό πρώτα οι Ρωμαίοι, έπειτα άλλοι βάρβαροι και τους υπόταξαν. Ύστερα ήλθαν οι Μουσουλμάνοι και έκαμαν ό,τι ημπορούσαν, δια να αλλάξη ο λαός την πίστιν του. Έκοψαν γλώσσες εις πολλούς ανθρώπους, αλλ' εστάθη αδύνατο να το κατορθώσουν. Τον ένα έκοπταν, ο άλλος το σιαυρό του έκαμη. Σαν είδε τούτο ο σουλτάνος, διόρισε ένα βιτσερέ [αντιβασιλέα], έναν πατριάρχη, και του έδωσε την εξουσία της εκκλήσιας. Αυτός και ο λοιπός κλήρος έκαμαν ό,τι τους έλεγε ο σουλτάνος. Ύστερον έγιναν οι κοτζαμπάσηδες [προεστοί] εις όλα τα μέρη. Η τρίτη τάξη, οι έμποροι και οι προκομμένοι, το καλύτερο μέρος των πολιτών, μην υποφέρνοντας τον ζυγό έφευγαν, και οι γραμματισμένοι επήραν και έφευγαν από την Ελλάδα, την πατρίδα των, και έτσι ο λαός, όστις στερημένος από τα μέσα της προκοπής, εκατήντησεν εις αθλίαν κατάστασι, και αυτή αύξαινε κάθε ήμερα χειρότερα· διότι, αν ευρίσκετο μεταξύ του λαού κανείς με ολίγην μάθησι, τον ελάμβανε ο κλήρος, όστις έχαιρε προνόμια, ή εσύρετο από τον έμπορο της Ευρώπης ως βοηθός του ή εγίνετο γραμματικός του προεστού. Και μερικοί μην υποφέροντες την τυραννίαν του

Τούρκου και βλέποντας τες δόξες και τες ηδονές όπου ανελάμβαναν αυτοί, αφήναν την πίστη τους και εγίνοντο Μουσουλμάνοι. Και τοιουτοτρόπως κάθε ήμερα ο λαός ελίγνευε και επτώχαινε.

Είς αυτήν την δυστυχισμένη κατάστασι μερικοί από τους φυγάδες γραμματισμένους εμετάφραζαν και έστελναν εις την Ελλάδα βιβλία, και εις αυτούς πρέπει να χρωστούμε ευγνωμοσύνη, διότι ευθύς όπου κανένας άνθρωπος από το λαό εμάνθανε τα κοινά γράμματα, εδιάβαζεν αυτά τα βιβλία και έβλεπε ποιους είχαμε προγόνους, τι έκαμεν ο Θεμιστοκλής, ο Αριστείδης και άλλοι πολλοί παλαιοί μας, και εβλέπαμε και εις ποίαν κατάστασι ευρισκόμεθα τότε. Όθεν μας ήλθεν εις το νου να τους μιμηθούμε και να γίνουμε ευτυχέστεροι. Και έτσι έγινε και επροόδευσεν η Εταιρεία.

Όταν αποφασίσαμε να κάμωμε την Επανάστασι, δεν εσυλλογισθήκαμε ούτε πόσοι είμεθα ούτε πως δεν έχομε άρματα ούτε ότι οι Τούρκοι εβαστούσαν τα κάστρα και τας πόλεις ούτε κανένας φρόνιμος μας είπε «πού πάτε εδώ να πολεμήσετε με σιταροκάραβα βατσέλα», αλλά ως μία βροχή έπεσε εις όλους μας η επιθυμία της ελευθερίας μας, και όλοι, και ο κλήρος μας και οι προεστοί και οι καπεταναίοι και οι πεπαιδευμένοι και οι έμποροι, μικροί και μεγάλοι, όλοι εσυμφωνήσαμε εις αυτό το σκοπό και εκάμαμε την Επανάστασι.

Είς τον πρώτο χρόνο της Επαναστάσεως είχαμε μεγάλη ομόνοια και όλοι ετρέχαμε σύμφωνοι. Ο ένας επήγεν εις τον πόλεμο, ο αδελφός του έφερνε ξύλα, η γυναίκα του εζύμωνε, το παιδί του εκουβαλούσε ψωμί και μπαρουτόβολα εις το στρατόπεδον και εάν αυτή η ομόνοια εβαστούσε ακόμη δύο χρόνους, ηθέλαμε κυριεύσει και την Θεσσαλία και την Μακεδονία, και ίσως εφθάναμε και έως την Κωνσταντινούπολη. Τόσον τρομάξαμε τους Τούρκους, όπου άκουγαν Έλληνα και έφευγαν χίλια μιλια μακρά. Εκατόν Έλληνες έβαζαν πέντε χιλιάδες εμπρός, και ένα καράβι μιαν άρμάδα. Αλλά δεν εβάσταζε!.

Ήλθαν μερικοί και ηθέλησαν να γένουν μπαρμπερήδες εις του κασιδή το κεφάλι. Μας πονούσε το μπαρμπερίσμα τους. Μα τι να κάμωμε; Είχαμε και αυτοουνών την ανάγκη. Από τότε ήρχισεν η διχόνοια και εχάθη η πρώτη προθυμία και ομόνοια. Και όταν έλεγε τον Κώστα να δώσει χρήματα διά τας ανάγκας του έθνους ή να υπάγει εις τον πόλεμο, τούτος επρόβαλλε τον Γιάννη. Και μ' αυτόν τον τρόπο κανείς δεν ήθελε ούτε να συνδράμει ούτε να πολεμήσει. Και τούτο εγίνετο, επειδή δεν είχαμε ένα αρχηγό και μιαν κεφαλή. Αλλά ένας έμπαινε πρόεδρος έξι μήνες, εσηκώνετο ο άλλος και τον έριχνε και εκάθετο αυτός άλλους τόσους, και έτσι ο ένας ήθελε τούτο και ο άλλος το άλλο. Ίσως όλοι ηθέλαμε το καλό, πλην καθένας κατά την γνώμη του. Όταν προστάζουνε πολλοί, ποτέ το σπίτι δεν χτίζεται ούτε τελειώνει. Ο ένας λέγει ότι η πορτα πρέπει να βλέπει εις το ανατολικό μέρος, ο άλλος εις το αντικρινό και ο άλλος εις τον Βορέα, σαν να ήτον το σπίτι εις τον αραμπά και να γυρίζει, καθώς λέγει ο καθένας. Με τούτο τον τρόπο δεν κτίζεται ποτέ το σπίτι, αλλά πρέπει να είναι ένας αρχιτέκτων, όπου να προστάζει πως θα γενεί. Παρομοίως και ημεις

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Κλήμης Όμηρος

εχρειαζόμεθα έναν αρχηγό και έναν αρχιτέκτονα, όστις να προστάξει και οι άλλοι να υπακούουν και να ακολουθούν. Αλλ' επειδή είμεθα εις τέτοια κατάσταση, εξ αιτίας της διχονοίας, μας έπεσε η Τουρκιά επάνω μας και κοντέψαμε να χαθούμε, και εις τους στερνούς επτά χρόνους δεν κατορθώσαμε μεγάλα πράγματα.

Εις αυτή την κατάσταση έρχεται ο βασιλεύς, τα πράγματα ησυχάζουν και το εμπόριο και ή γεωργία και οι τέχνες αρχίζουν να προοδεύουν και μάλιστα ή παιδεία. Αυτή η μάθησις θα μας αυξήσει και θα μας ευτυχήσει. Αλλά διά να αυξησομεν, χρειάζεται και η στερέωσις της πολιτείας μας, η όποια γίνεται με την καλλιέργεια και με την υποστήριξη του Θρόνου. Ο βασιλεύς μας είναι νέος και συμμορφώνεται με τον τόπο μας, δεν είναι προσωρινός, αλλ' η βασιλεία του είναι διαδοχική και θα περάσει εις τα παιδιά των παιδιών του, και με αυτόν κι εσείς και τα παιδιά σας θα ζήσετε. Πρέπει να φυλάξετε την πίστη σας και να την στερεώσετε, διότι, όταν επιάσαμε τα άρματα είπαμε πρώτα υπέρ πίστεως και έπειτα υπέρ πατρίδος. Όλα τα έθνη του κόσμου έχουν και φυλάττουν μια Θρησκεία. Και αυτοί, οι Εβραίοι, οι όποιοι κατατρέχοντο και μισούντο και από όλα τα

έθνη, μένουν σταθεροί εις την πίστη τους.

Εγώ, παιδιά μου, κατά κακή μου τύχη, εξ αιτίας των περιστάσεων, έμεινα αγράμματος και δια τούτο σας ζητώ συγχώρηση, διότι δεν ομιλώ καθώς οι δάσκαλοι σας. Σας είπα όσα ο ίδιος είδα, ήκουσα και ε γνώρισα, δια να ωφεληθήτε από τα απερασμένα και από τα κακά αποτελέσματα της διχονοίας, την οποίαν να αποστρέψετε, και να έχετε ομόνοια. Εμάς μη μας τηράτε πλέον. Το έργο μας και ο καιρός μας επέρασε. Και αι ημέραι της γενεάς, η οποία σας άνοιξε το δρόμο, θέλουν μετ' ολίγον περάσει. Την ημέρα της ζωής μας θέλει διαδεχθή η νύκτα του θανάτου μας, καθώς την ημέραν των Αγίων Ασωμάτων θέλει διαδεχθή η νύκτα και η αυριανή ημέρα. Εις εσάς μένει να ισάσετε και να στολίσετε τον τόπο, οπου ημείς ελευθερώσαμε· και, δια να γίνη τούτο, πρέπει να έχετε ως θεμέλια της πολιτείας την ομόνοια, την θρησκεία, την καλλιέργεια του Θρόνου και την φρόνιμον ελευθερία.

Τελειώνω το λόγο μου.

Ζήτω ο Βασιλεύς μας Όθων!

Ζήτω οι σοφοί διδάσκαλοι!

Ζήτω η Ελληνική Νεολαία!

Ανεπίκαιρο, κι' όμως...

Γράφει ο Όμηρος Κλήμης

Ανάμεσα στις Γιορτές που μας πέρασαν, στον Τυπο των Αθηνών γράφτηκε, σαν θέμα ημέρας, ένα ρεπορτάζ για τα γράμματα που στέλνουν κάθε χρόνο τα παιδιά στον Άγιο Βασίλη. Φέτος, γράμματα έστειλαν και μεγάλα παιδιά. Μεγάλα παιδιά, που πίσω από την ανωνυμία βγάζουν την αγωνία τους όπως:

- Δώσε μου δύναμη να αντεξω την καθημερινότητα. Ρίξε λιγη απο την αστεροσκονη σου να γινει καλύτερη η ζωη...
- Γεια σου παππούλη. Ειμαι γιαγια κι εγω. Προσεχε τα παιδια μου και φερε τους κουραγιο, χρηματα και δουλειά.....
- Ξερω πλεον πως δεν υπαρχεις. Εχω πολλά προβληματα. Εχω χασει τους γονεις μου. Ηθελα να σου ανοιξω την καρδια μου.
- Δεν ειμαι πια παιδι, κοντευω τα τριάντα πεντε. Θελω να αποκατασταθω επαγγελματικα, μια μονιμη δουλειά...

Αυτά ήταν μερικά απροσπάσματα από επιστολές. Μα η εφημερίδα παραθέτει και μια ολόκληρη επιστολή, που συγκλονίστηκε όταν την διάβασα, και θέλω να την μοιραστώ μαζί σας έστω και ανεπίκαιρα.

« Άγι Βασιλη μου,
δε θα πω κάνι μου μια ευχη. Ειμαι μαμα με δυο αγγελουδια. Παραπονομισα στην ψυχη μου είναι. Παραμονη Πρωτοχρονιας που ολα τα αγγελουδια θα

κοιμούνται και θα λαχταρούν έστω και κάποιο δωρο θα ηθελα και εγω απο αδυναμία πια το ζητάω, να γινεις ένας μικρος κλεφτάκος να πας σ' αυτους του πλουσιους που γελανε... με τις σφιγμένες γραβατες και τα κρυστάλινα ποτηρια και τα τραπέζια γεμάτα και ολο γελανε.... και να κλέψεις ελάχιστο χαμόγελο, λίγο ζωη, λίγο φως και για μένα. Συγχώρεσε με όμως πονάει η ψυχη μου θέλω να ξαναγελάσω.

Καποτε τα παιδιά μου με έλεγαν Σουπερμαν και τώρα λένε το μωρό μας. Εχω περάσει πολλα. Δεν παραπονιέμαι ξέρω υπάρχουν και χειροτερα σε ολο τον κοσμο. Όμως τώρα εγω για μένα θέλω κάτι να κάνω για τα παιδιά μου. Τέσσεροι μηνες φάρμακα, τέσσεροι μηνες απέραντο κενό στην ψυχη μου στο μυαλο μου, υπάρχει ηλιος, για μένα οχι. Δεν ξεχωρίζω τα προσωπα των ανθρωπων. Και όμως βλέπω. Πονάω απέραντα. Μοναξιά, μοναξιά...

Δυσκολος ο πονος της ψυχης και του απέραντου κενου, ενώ πριν είχες το χαμόγελο και σου το πηραν. »

Δεν θα σχολιάσω το γιατί και το πως της τόκης δυστυχίας. Ας είναι δικα σας τα οποια σχολία. Αλλωστε ολοι γνωρίζουμε.....

Εγώ τηρησα την ορθογραφία και την στίξη της επιστολής, απο την φωτοτυπία του χειρογραφου.

Από το βιβλίο του Θ. Πολυχρονιάδη

Το Πλατάνι ... και η ιστορία του

Ο Σημιαθητής και γνωστότατος Ιατρός και συγγραφέας στην Βέροια, Θεόδωρος Πολυχρονιάδης, αφιέρωσε και έστειλε, στον Σύλλογο Βεροϊέων Αθηνών, ένα αντίτυπο του βιβλίου του, που κυκλοφόρησε πρόσφατα στην Πόλη μας και όχι μόνο, με τίτλο « 79 άρθρα, 4 διηγήματα, σχόλια & ένα ποίημα »

Τον ευχαριστούμε ιδιαίτερα γι' αυτό και επειδή κρίνουμε ότι το ένα και μοναδικό ποίημα του βιβλίου αγγίζει όλους ανεξαρτήτως του Βεροϊείς, παλαιούς και νέους, το αναδημοσιεύουμε προεξοφλώντας την έγκρισή του.

“ Το πλατάνι .....και η ιστορία του “

Δεν χρειάζεται να σας πω τη διεύθυνση της μόνιμης κατοικίας μου.

Το πληγωμένο μου κορμί φαντάζει άχαρο από μακριά.

Μοιάζω με κατσιασμένο σκυλο.

Ο χρόνος άφησε πάνω μου σκληρά σημάδια.

Ίσως κάτι μύκητες να βοήθησαν.

Θέλουν κι αυτοί να ζήσουν.

Πανίσχυροι όμως στην υπονόμευση

ούτε φαίνονται ούτε ακούγονται.

Πριν λίγες μέρες λαχτάρησα.

Το μεγαλύτερό μου χέρι, από αυτά που έμειναν,

μ' ένα σπαραχτικό κρότο σωριάστηκε.

Ευτυχώς .... μόνο υλικές ζημιές μέτρησαν.

Η καρδιά του οδηγού χοροπήδησε σαν τρελό άλογο.

Το τι ακολούθησε νομίζω το γνωρίζετε.

Το αλυσοπρίονο σαν τα δόντια του καρχαρία,

έκανε καλά τη δουλειά του.

Σας παρακαλώ, αποπρέψτε το βλέμμα σας από πάνω μου.

Μην χαλάσετε εξ αιτίας μου την μικρή ευτυχία

του απογευματινού σας περιπάτου.

Κάποτε δέσποζα στην πλατεία Ωρολογίου.

Η δροσιά μου τα καλοκαίρια απόδιωχνε τις στάλες του ιδρώτα.

Έπαψα να μετρώ τα χρόνια μου.

Κι έπειτα τι αξία έχει η ηλικία κάποιου πλατάνου !

Πόσο μετράει σε κάποια έντομα η ζωή μιας ημέρας ;

Μαζί με το πανέμορφο Δικαστήριο και την πλατεία,

είχαμε την δική μας ζωή.

Τα λέγαμε ώρες ατέλειωτες με την δική μας σιωπηλή

συνομιλία...

Διακριτικοί μάρτυρες της ανθρώπινης παραξενιάς

Τα καυτά καλοκαίρια τα τζιτζίκια με το ατελείωτο τραγούδι

τους με νανούριζαν.

Πάνω στα βλέφαρά μου τα ομορφότερα όνειρα

άπλωναν τα βελούδινα χέρια τους.

Όπως η διαμόρφωση της μικρής πλατείας δίπλα στα καφενεία.

Με τα παγκάκια, τα λουλουδιασμένα παρτέρια,

τη λιμνούλα, το ξύλινο κιόσκι και τα πολύχρωμα περιπτερία.

Στα μάτια των μικρών παιδιών γεννιούνταν τα πρώτα όνειρα....

κι εκείνες οι χρυσόπάλινες φωνές τους μας γέμιζαν ευτυχία.

Τα παιδιά και τα περιπτερία ανακάλυπταν το παιχνίδι.

Οι ηλικιωμένοι με την τράπουλα και το τάβλι

πάνω σε απλοχέδια τραπέζια αναπολούσαν την χαμένη νιάτη.

Ευλογημένες μέρες, τότε που ο θόρυβος των αυτοκινήτων

έσβηνε μέσα στην ψυχή των παιδιών.

Τα φύλλα μου χαλάρωναν και οι μικροί πόροι άφηναν να

κυλούν δάκρυα χαράς.

Ξίστετε, ο αέρας παίρνει το νερό από τα πνευμόνια μας,

τα φύλλα, σταγόνα - σταγόνα.

Κάποτε, οι τεράστιες πτερούγες μου αγκάλιαζαν

την μισή πλατεία και το μισό αναψυκτήριο του Ζαυπέλου.

Η πλατεία είχε τη δική της ζωή

κι έγραφε τη δική της ιστορία στη μακρόχρονη ζωή της πόλης

μας.

Ακόμη ακούω το τσιούγκρισμα των αιγών τις μέρες του

Πάσχα.

Τώρα ένας πέτρινος λευκός τοίχος ζώνει θανάσιμα την

πλατεία.

Οι άνθρωποι βιάζονται να προσπεράσουν.

Πάνω από το κεφάλι τους μια τεράστια γκιλοτίνα αιωρείται.

Ένας κόμπος πνίγει την ψυχή τους.

Τα περιπτερία μήτε που πλησιάζουν τα δυο σιντριβάνια.

Τους λείπει το αθώο βλέμμα των παιδιών.

Το βράδυ που η φύση παίρνει την κούραση και τις έγνοιες της

μέρας, βρίσκουμε καιρό με το κτίριο του Δικαστηρίου και τα

λέμε.

Βέβαια ανήκω σε παλιότερη εποχή.

Κάποιοι άνθρωποι φαίνεται πως θέλησαν να μας τιμωρήσουν.

Βλέπαμε μέρες, μήνες, να ξηλώνουν και να χτιζουν.

Τη μια άσπρη πέτρα πάνω στην άλλη.

Τον μικρό παράδεισο της μικρής πλατείας τον εξαφάνισαν.

Χάσαμε κάθε όρεξη για συζήτηση.

Ένα βράδυ τα μάτια του Δικαστικού κτιρίου αγρίεψαν.

Αρπαξε με μανία το ξύλινο σφυρί του προέδρου

το χτύπησε τρεις φορές πάνω στην έδρα και ούρλιαξε.

«ΝΑ ΦΥΓΟΥΝ ΟΛΑ ΑΠΟ ΜΠΡΟΣΤΑ ΜΟΥ!»

Χαμογέλασα ....

Οι αιώνες πάνω στον άσκημο φλοιό μου με είχαν μάθει....

Του ψιθύρισα ήρεμα

«Θα σνηθίσεις...»

Πέρασαν μερικοί μήνες.

Το φιλοσοφήσαμε και καταλήξαμε.

Αφού οι κάτοικοι της πόλης το δέχτηκαν εμάς δεν μας πέφτει

λόγος.

Η μυρωδιά της μπουγάτσας από το γωνιακό μαγαζί άλλαξε την

διάθεσή μας.

Ο ρυθμός της πόλης με τα κουνουνάκια του πήρε τον ανήφορο.

Οι άνθρωποι πρέπει να έχουν πολύ μυαλό.

Δεν εξηγείται διαφορετικά.

Τώρα το κακό ήρθε μπροστά στα πόδια μου.

Πλάκες σκούρες, σε διάφορες αποχρώσεις

άρχισαν να στοιβάζονται σε σχήμα τοίχου

Μετά έφεραν ένα ενυδρείο με αιωρούμενες πέτρες

και το κόλλησαν από τη μια μεριά.

Το ονόμασαν « ΜΝΗΜΕΙΟ ΠΕΣΟΝΤΩΝ » .

Έτσι ήρθε η σειρά μου.

το κτίριο του Δικαστηρίου να πάρει τον πόνο μου.

Μου είπε τρυφερά

«Θα σνηθίσεις...»

Δεν γνωρίζω πόσο θ' αντέξω.

Το πληγιασμένο σώμα μου φαίνεται να με εγκαταλείπει.

Το αγαπημένο μου νερό έχασε την γεύση του.

Και τα πουλιά έπαψαν να κουρνιάζουν.

Λιώνες προετοιμάζομαι για το τελευταίο ταξίδι

που έρχεται πάνω σε μια θλιβερή σχεδία ...

Για τη μεταφορά Θ. Πολυχρονιάδης

Σημείωση: Δημοσιεύθηκε στην «Ημερησία» την 10-11-2009

Επιμέλεια: Κλήμης Ομηρος

Αποσπάσματα

Από τα Βεροιώτικα Σημειώματα

Του Παύλου Δ. Πυρινού

Θύμισες

Ξεφυλλίζοντας το βιβλίο του Παύλου Πυρινού « Βεροιώτικα Σημειώματα », σταμάτησα στην σελίδα 155 που είναι αφιερωμένη σε μια προσωπικότητα που σημάδεψε θετικά όλους εμάς που έχουμε περάσει τον Ρουβίκωνα των 65 ετών. Σκέφθηκα λοιπόν να διαβάσουμε και μαζί, το αφιέρωμα του Παύλου Πυρινού στον αείμνηστο Δημήτριο Ηλ. Παπαδόπουλο ή γνωστότερο μεταξύ των μαθητών ως " Πατούνα " και να θυμηθούμε τα νεανικά χρόνια μας. Ποιος δεν τον θυμάται μεγάλωσωμο ,τεράστιο στα μάτια μας, ντυμένο πρόσκοπο;

Δημήτριος Ηλ. Παπαδόπουλος Γυμνασιάρχης (1912 – 1971)

Αντί μνημόσυνο, γράφουμε λίγα λόγια για τον αείμνηστο Δημήτριο Ηλ. Παπαδόπουλο, Γυμνασιάρχη, Περιφερειακό Έφορο Προσκόπων Βεροίας και διευθυντή της Δημόσιας Βιβλιοθήκης Βεροίας, γιατί το έργο που επιτέλεσε ήταν αξιοσημείωτο.

Ως παλαιοί πρόσκοποι, μαθητές του και συνάδελφοί του έχουμε υποχρέωση να εμποδίσουμε τον χρόνο να σβήσει την ενθύμησή του.

Ο Δημήτριος Ηλ. Παπαδόπουλος σκοτώθηκε επιστρέφοντας από τις προσκοπικές κατασκηνώσεις, στην οδό Πιερίων, στις 21/7/1971, σε αυτοκινητιστικό δυστύχημα. Το γεγονός αυτό αστραπιαία διαδόθηκε σε όλη την πόλη και όχι μόνο σ' αυτήν, γιατί δεν επρόκειτο για τυχαίο άνθρωπο.

Ο Δημήτριος Ηλ. Παπαδόπουλος, (γνωστός με το ψευδώνυμο «Πατούνας»), ήταν δημιουργικός, δραστήριος και εργατικός.

Ορφανός από πατέρα, με πολλές στερήσεις, σπούδασε Θεολογία και δίδαξε για πολλές δεκαετίες στην αγαπημένη του Βέροια.

Όλοι οι Βεροιώτες, ηλικίας πάνω από 40 ετών, θα θυμούνται τον Δημήτριο Παπαδόπουλο που πάσχιζε να σώσει εκατοντάδες μικρά παιδιά από τον βέβαιο υποσιτισμό με τη βοήθεια του Ερυθρού Σταυρού και της γνωστής μας κυρίας Σούλας.

Γνωστός ο αείμνηστος Δημ. Παπαδόπουλος στους προσκόπους και μη από τις κατασκηνώσεις της Καστανιάς, του Μπαχτσέ Τσιφλίκ και της Μεθώνης. Ήταν ανυπολόγιστη η συμβολή του στη διαμόρφωση του παιδικού και νεανικού χαρακτήρος εκατοντάδων Ελληνοπαίδων.

Σπουδαία ήταν η προσφορά του στην οργάνωση και λειτουργία της Δημόσιας Κεντρικής Βιβλιοθήκης Βεροίας, στην οποία δώρισε αξιόλογα βιβλία και χειρόγραφα.

Ο Δημ. Παπαδόπουλος ήταν μια μεγάλη προσωπικότητα για την εποχή του. Πρόσφερε πάρα πολλά στην πόλη της Βέροιας.

Επιμέλεια: Ομηρος Κλημης

Τιμήθηκε με διπλώματα, Διακρίσεις, Μετάλλια και Αριστεία από την Πολιτεία και από διάφορους φορείς.

Ήταν ιδρυτικό μέλος του Γηροκομείου Βεροίας και μέλος διαφόρων κοινωφελών οργανώσεων και σωματείων.

Θα αποτελέσει απόδειξη ότι η κοινωνία της Βέροιας ξέρει να τιμά το έργο των εκλεκτών παιδιών της, αν η Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βεροίας φέρει το όνομά του, καθώς και ένας δρόμος της Βέροιας και όταν

«Πάντα η Βέροια θα μιλάει για σένα
Για το μεγάλο σου έργο στη ζωή.
Πάντα τα παιδιά θα λένε αγάπης λόγια
για τον αγαπημένο τους δάσκαλο
τον πνευματικό πατέρα.»

Αυτός σε γενικές γραμμές ήταν (και θα παραμείνει ως μνήμη) ο αείμνηστος Δημήτριος Ηλ. Παπαδόπουλος.

Το γέλιο κάνει καλό

Για την αντιγραφή
Κλήμης Όμηρος

Το Ανέκδοτό μας

Ο γέρος Άραβας ζει στη Νέα Υόρκη για πάνω από 40 χρόνια. Θέλει να φυτέψει πατάτες στον κήπο του, αλλά είναι μόνος κι αδύναμος. Στέλνει λοιπόν ένα e-mail στο γιο του, που σπουδάζει στο Παρίσι:

-Αγαπημένε μου γιε, είμαι πολύ λυπημένος επειδή δεν μπορώ να φυτέψω πατάτες στον κήπο μας. Είμαι βέβαιος πως, εάν ήσουν εδώ, θα με βοηθούσες να σκάσουμε τον κήπο.
-Σε αγαπώ, ο πατέρας σου.

Σε μια ώρα, ο γέρος λαμβάνει e-mail απάντησης από το γιο του:

-Αγαπημένε μου πατέρα, παρακαλώ μην αγγίζεις τον κήπο, γιατί ΕΚΕΙ έκρυψα το « ΠΡΑΜΑ »

Σ' αγαπώ κι εγώ,
Ahmed.

Σε 15 λεπτά, ο αμερικανικός στρατός, το ναυτικό, το FBI, η CIA και οι Rangers περικυκλώνουν το σπίτι του γέρου, σκάβουν ολόκληρο τον κήπο, ερευνούν το σπίτι, γδύνουν τον γέρο, ΔΕΝ βρίσκουν απολύτως τίποτε και φεύγουν απογοητευμένοι.

Μισή ώρα αργότερα, ο γέρος λαμβάνει ένα άλλο email από το γιο του:

-Αγαπημένε μου πατέρα, είμαι βέβαιος ότι ο κήπος είναι ήδη σκαμμένος και μπορείς να φυτέψεις τις πατάτες. Έκανα ό,τι μπορούσα για να σε βοηθήσω από το Παρίσι.
Σ' αγαπώ, Ahmed.

Η ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΧΡΟΝΙΑΣ

Η συγκεκριμένη εικόνα, συγκεντρώνει πολλές πιθανότητες να ψηφιστεί ως η φωτογραφία της χρονιάς. Δείχνει μία μητέρα, η οποία από το ένα της στήθος θηλάζει το μικρό της παιδί και από το άλλο ένα νεογέννητο πιθηκάκι. Στη λεζάντα της, η φωτογραφία η οποία δημοσιεύθηκε στον ινδικό τύπο αναγράφει:

«Μόνον όποιος είναι φτωχός και ξέρει τι θα πει πείνα ενεργεί με τόση γενναιοδωρία... Τι θλιβερό που ο άνθρωπος δεν είναι πάντα έτσι»

Πηγή: PRESSONICE

Σημείωση: Δυστυχώς δεν ψηφίστηκε αυτή η φωτογραφία, ως η φωτογραφία της χρονιάς, αλλά μια άλλη, που δείχνει την ανθρώπινη αγριότητα.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ Α. ΧΑΤΖΗΣΑΒΒΑΣ
ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ

Εκτιμητής Μηχανικός Εθν. Τραπεζής ΑΕ.
Κορυτσάς 13 - Κηφισιά
Τηλ. Κιν: 6972 0945 16

ΘΕΟΔΟΣΙΑΔΟΥ - ΦΡΥΔΑΚΗ ΑΛΙΚΗ

ΑΡΧΙΤΕΚΤΩΝ - ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ

Ηρώων Σκοπευτηρίου 35 - 39
Καισαριανή
Τηλ: 210 7236063 Κιν: 6936 376765

Νέα από την Πόλη μας

Το μέλος μας, κ. Θωμαή Μανωλοπούλου αλιεύσε το παρακάτω από ειδησεογραφικό site του Διαδικτύου και μας ενημερώνει.

Βέροια:

Ξεπερνούν τα 280 τα διατηρητέα αρχοντικά και κτίρια. Τα οποία, καθημερινά αποδεικνύουν σε κατοίκους και επισκέπτες την πλούσια πολιτιστική κληρονομιά της μακεδονικής πόλης.

Στον αριθμό αυτό δεν συμπεριλαμβάνονται τα κτίρια που δεν είναι κηρυγμένα, παρ' όλα αυτά όμως συμβάλλουν στο χαρακτήρα των διατηρητέων τμημάτων που σώζονται έως σήμερα.

Ο Δήμος Βέροιας, σε μία προσπάθεια να αναδείξει ακόμη περισσότερο τα διατηρητέα αρχοντικά κτίρια της πόλης, συμμετέχει στο ευρωπαϊκό πρόγραμμα URBACT II.

Στόχος του προγράμματος είναι να εκπονηθεί ένα σχέδιο δράσης για το ιστορικό κέντρο της πόλης, το οποίο σε συνεργασία με φορείς, κατοίκους και ειδικούς, θα διερευνήσει και θα προτείνει μεθόδους για τη φιλική προς το περιβάλλον αποκατάσταση κτηρίων.

Επίσης, έμφαση θα δοθεί στη διερεύνηση των δυνατοτήτων εξοικονόμησης ενέργειας και προσαρμογής των διατηρητέων κτηρίων στις σύγχρονες ανάγκες διαβίωσης. Στο πρόγραμμα συμμετέχουν άλλες εννέα πόλεις από τη Γαλλία, την Ολλανδία, το Βέλγιο, την Ισπανία, την Ιταλία, την Ιρλανδία, την Πορτογαλία, τη Γερμανία και τη Ρουμανία.

Ο συνολικός προϋπολογισμός για τη Βέροια είναι 42.900 ευρώ, με το 80% των χρημάτων να αποτελεί κοινοτική συμμετοχή.

03.02.2011

Υπουργικό ενδιαφέρον

για την Αγορά της Κουλούρας;

Κοινό πρόγραμμα ανάπτυξης ηλεκτρονικού εμπορίου με φορείς της Ημαθίας και εμπορικών φορέων του Ισραήλ πρόκειται να υλοποιηθεί σύντομα στο πλαίσιο της επιχειρηματικής δράσης «Agropolis» στην οποία συμμετέχουν το Επιμελητήριο Ημαθίας και η Κεντρική Ένωση των Επιμελητηρίων του Ισραήλ.

Αξίζει να αναφερθεί ότι η συγκεκριμένη δράση έχει στόχο την προώθηση της καινοτομίας στον αγροτικό τομέα και αποτελεί πρωτοβουλία του Επιμελητηρίου Ημαθίας.

Ο Υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης Κώστας Σκανδαλίδης, που πραγματοποίησε επίσημη επίσκεψη στο Ισραήλ, χαρακτήρισε άριστο το κλίμα συνεργασίας και ανακοίνωσε, μεταξύ άλλων, την προώθηση δημιουργίας σύντομα διαμετακομιστικών σταθμών αγροτικών προϊόντων στη Βόρεια Ελλάδα.

Θέλουμε να πιστεύουμε ότι αυτή η προοπτική δίνει λύση στο θέμα της «Αμάθειας Α.Ε.», με την αξιοποίηση επιτέλους των εγκαταστάσεων της αγοράς στην Κουλούρα.

Θα ήταν προχωρημένη λοιπόν η σκέψη, εάν συνδυάζαμε την επίσκεψη Σκανδαλίδη στη Βέροια, κατόπιν προσκλήσεως της

Δημάρχου, με κάποιες προτάσεις φορέων σχετικά με την χρήση της Αγοράς της Κουλούρας;

Βέροια

Με ιδιαίτερη λαμπρότητα γιορτάστηκε και φέτος η μνήμη του Πολιούχου της Βέροιας Αγίου Αντωνίου του Νέου.

Την Δευτέρα το πρωί, ανήμερα της γιορτής, πραγματοποιήθηκε η Αρχιερατική θεία Λειτουργία και στη συνέχεια ακολούθησε η λιτανεία, παρουσία των τοπικών Αρχών και πλήθος κόσμου, στο κέντρο της Βέροιας.

Τα καταστήματα έμειναν κλειστά μέχρι τις 11 πμ και άνοιξαν μετά την ολοκλήρωση της λιτανείας.

Εφημ.: «Βέροια»

Δρομολόγια του ΚΤΕΛ Ημαθίας

Καθημερινά

Από Κηφισό (Τηλ. 210 5120887)

Για Βέροια - Νάουσα

Ώρα αναχώρησης 08:30 και 15:00

Από Πρακτ. Βεροίας (Τηλ. 2331022790)

Για Αθήνα

Ώρα αναχώρησης 08:00 και 15:00

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ

Ο συνδρομητής της Εφημερίδας μας " Ημαθίων" και φίλος του Συλλόγου μας, καθηγητής και συγγραφέας κ. Παύλος Πυρινός, αφουγκράστηκε την αγωνία του Διοικητικού Συμβουλίου, που εξέπεμπε το σχόλιο του προέδρου του Συλλόγου μας κ. Βάτσου, στο τελευταίο φύλλο της εφημερίδας μας . σχετικά με την συνέχιση της έκδοσής της , για τους λόγους που επεξηγούσε ο Πρόεδρος στο σχόλιό του.

Έτσι λοιπόν, ξεκινήσαμε μια προσπάθεια συνέχισης της έκδοσης του «Ημαθίωνα», και κάνοντας την αρχή ο κ. Πυρινός, μας ενημέρωσε ότι αναλαμβάνει το κόστος της εκτύπωσης του «Ημαθίωνα» για το πρώτο τεύχος του 2011, δηλ. Του τεύχους που ήδη κρατάτε στα χέρια σας. Και αυτό, γιατί γνωρίζει το σημαντικό ρόλο που παίζει ένα προσεγμένο έντυπο, σαν τον «Ημαθίωνα», στην διατήρηση των δεσμών μεταξύ των Βεροιέων και της γενέτειράς τους, που ζούνε μακριά από αυτή.

Το Διοικητικό Συμβούλιο, αποδέχεται την ευγενική προσφορά του κ. Πυρινού, τον ευχαριστεί ιδιαίτερα για την προσφορά του, ευχόμενο και ελπίζοντας ότι, αυτή η χειρονομία του φίλου Παύλου θα βρει μιμητές τόσο μεταξύ των φίλων του Συλλόγου στη Βέροια, όσο και ανάμεσα στα μέλη μας, ώστε να συνεχίζεται απρόσκοπτα η τριμηνιαία έκδοση της Εφημερίδας του Συλλόγου μας, που με τόσο κόπο και μεράκι ξεκίνησε η έκδοσή της και που θέλουμε να πιστεύουμε ότι όλοι την αγάπησαν.

Ο Πρόεδρος και το Δ.Σ. απέστειλαν στην Δήμαρχο της Βέροιας κ Ουσουλτζόγλου Χαρούλα , την παρακάτω επιστολή, η οποία και δημοσιεύθηκε στον Ημερήσιο τύπο της Βέροιας.

Κυρία Δήμαρχος

Ο Πρόεδρος και το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου Βεροιέων Αθηνών, σας ευχαριστούμε για την προσφορά ενός υπολογιστή προς τον Σύλλογό μας, που τόσο πολύ είχε ανάγκη.

Σήμερα που δοκιμάζονται όλοι οι Έλληνες, σαν άτομα και σαν οικογένειες, με την υπάρχουσα οικονομική κρίση, μοιραία αυτή η δοκιμασία μεταφέρεται και στον Σύλλογό μας με δύο τρόπους. Αφ' ενός με την δυσκολία της συνδρομητικής συνέπειας των μελών μας προς αυτόν και αφ' ετέρου με την κατακόρυφη αύξηση την φορολογίας των λιγοστών εσόδων του, ο Σύλλογός μας αδυνατεί πολλές φορές να καλύψει απλές σημερινές λειτουργικές ανάγκες. Ως εκ τούτου αυτή ή προσφορά σας είναι πολύ καίρια και σημαντική.

Όπως και στο παρελθόν, έτσι και τώρα ο Σύλλογός μας, σας αισθάνεται κοντά του, και σας ευχαριστεί προς τούτο ιδιαίτερα.

Επίσης, το Διοικητικό Συμβούλιο ευχαριστεί ιδιαίτερα όλες τις Κυρίες και τους Κυρίους που διέθεσαν χρόνο, υλικά, και προπάντων μεράκι και επιτηδειότητα, για να μαγειρέψουν διάφορα παραδοσιακά φαγητά της Βέροιας και να τα προσκομίσουν στην εκδήλωση του Φασουλονταβά όπου όλοι τα γευθήκαμε με καλή διάθεση και όρεξη.

Βασιλική Γιαλαμπρίνου

Συμβολαιογράφος

Σουλίου 4 & Σόλωνος 92

Τηλ: 210 3606429

e-mail : vassiliki_gialamprinou@hotmail.com

ΑΝΤΙΓΟΝΗ ΒΑΦΕΙΔΟΥ

ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

Πατριάρχου Ιωακείμ 11 - Κολωνάκι

T.K. 106 75

Τηλ: 210 7256522 - 23

E-mail: antigonivefeidou@live.com

Κωνσταντίνα Δημ. Κασαμπαλή

ΓΑΣΤΡΕΝΤΕΡΟΛΟΓΟΣ

Ιατρείο: Βασ. Σοφίας 75 Μαρούσι

(Πλησίον Ηλεκτρικού)

Τηλ : 210 8063311 κιν. 6932 091332

Σμυρλής Α. Μάριος

Χειρουργός - Οδοντίατρος

Πτυχιούχος Πανεπιστημίου Αθηνών

Ιπποκράτους 209,

τηλ.: 210 6424581 κιν.: 6927 686533

e-mail: asmirlis@yahoo.gr